

{ Ei ole ma üks joomakalt,
Kes joob küll üle koppi;
Kui wahest pooltaopi jaan,
Siis wõtan mõne tipu. }

9. Kui tahan wõtan prüuse
Ja nihutan end kõrki.
Lääl wiskan kortli nänse,
Et minu meel ei närtfi.

{ Ehk ilmas küll on kadedaid,
Kes wihata mind püüwad,
Lüue wiha minu meel,
Waid siisgi sõbraks muian. }

10. Paruski, panemetski,
Täp pumid ja festai!
Siis algab tants Kapatski,
Kas kähakil ehk prusti.

11. Kord jultus mul see ime aum,
Siin oma naise feat feat —
See käis küll wähe üle jõu
See oli neile wihast.

12. Ma märkasin, et peremees,

Nei kolme
salu laul.
daks ka
naisa laul-
gas. Arwimur-
mes —

Keskmine (9)
on ka lau-
likus. Ka-
ja Mikki
uut ja wana
Kannel —
Laulja (neil
kolmel salul)
Elias Loo,
Arwimurmes.

Lööb igas jõgis lina,
Ja minul paljad kapid ees,
Siis kõufis mulle riha.
13. Viin iga kord kui mahtisain,
Kui keegi mind ei näinud
Ma kaulil keeru ümber toin,
Waat, mis kõik paistis teinud!
14. Viin mina ika kofufin
Ja peremees jäi kängu.
Ma nõnda temal kofufin —
Ei ta saanud lina, tangu.
15. Ei wõinud mina aimata,
Mis tuleb selle järel —
Ma mõtlen: lasta kärrata,
See para tema keel! —

See laul on aga "Rahwa laulu"
nime all hr. K. Jaiki "Uues nalja
laulikus II." järgmiselt:

Lina Kolgija.

1. Kas tunnede üht wolimest,
Kelle käes on kõik wõimused?
Kes wõitleb ka veel teiste eest